

111. വിശപ്പ് (മുഹ്)

സന്തോഷ് സുപേഷർ
വിവ : ഡോ. രഞ്ജിത്. എം.

"അമ്മേ വിശക്കുന്നു... ഓ വരുന്നു... രണ്ടേ രണ്ട് മിനിറ്റ്" വിശാലമായ ടെലിവിഷൻ സ്ക്രീനിൽ ആവി പറക്കുന്ന ന്യൂഡിൽസിന്റെ പരസ്യം കണ്ടു കൊണ്ടിരുന്ന കുട്ടികളിൽ ഒരാൾ മുഖം ചുളിച്ചു.

"എന്താ യാ, മുഖത്താരു വിഷമം" മുതിർന്ന കുട്ടി ചോദിച്ചു.

"ഈ പണക്കാരുടെ വിശപ്പ് എനിക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമല്ല"

"ങേ, അതെന്താ"

"ഈ പരസ്യത്തിൽ കണ്ടപോലെ ഞാൻ ഒരു ദിവസം അമ്മയോട് പറഞ്ഞു നോക്കി... അമ്മേ വിശക്കുന്നു ന്"

"എന്നിട്ട്"

"പറഞ്ഞതേ എനിക്ക് ഓർമ്മയുള്ളൂ... അമ്മ എന്റെ രണ്ട് കവിളിലും അടി തന്നു." കവിളിൽ തടവി നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ തുടർന്നു.

"അതിന്റെ അടയാളം ഇപ്പോഴും മാറിയിട്ടില്ല."

മുതിർന്ന കുട്ടി ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി

"പണക്കാരുടെ മക്കൾ വിശക്കുന്നുന്ന് പറഞ്ഞാൽ ആവി പറക്കുന്ന ആഹാരം നമ്മൾ പറഞ്ഞാൽ ചൂടോടെ അടിയും. എന്താല്ലേ?"

രണ്ടു കുട്ടികളും ആർത്ത് ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

112. അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (മാനേ കഹാ ധാ)

നരേന്ദ്രകുമാർ ഗൗഡ
വിവ : ഡോ. രഞ്ജിത് എം

കമല വിട്ടിലേക്ക് ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിയ ശേഷം ഒരു സൈക്കിൾറിക്കു വിളിച്ചു. പതിനെട്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഇരുപത് വയസ്സ് പ്രായം തോന്നിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ. പതിവ് സ്വഭാവം അനുസരിച്ച് അവർ സൈക്കിൾ റിക്കുക്കാരനോട് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"എന്താ പേര്?"

"ശ്യാം"

"ഇവിടുത്ത് കാരനാണോ?"

"അല്ല രോഹിതക് കാരനാണ്"

"രോഹിതകിൽ തന്നെ ആണോ? അതോ അടുത്തേതെങ്കിലും ഗ്രാമത്തിലാണോ?"

"രോഹിതകിന് അടുത്തുള്ള ജമാൽപൂർ ഗ്രാമത്തിലാണ്."

"ജമാൽപൂർകാരനാണോ? അവിടെ ആരുടെ മകനാ?"

"ലക്ഷ്മണന്റെ"

"ലക്ഷ്മണന്റെ മോനാണോ നീ? എന്ന് മനസ്സിലായോ നിനക്ക്? ഞാനും ജമാൽപൂർകാരിയാണ് എങ്ങിനെ അറിയാനാ? എന്ന് ഇരട്ടോട്ടേക്ക് കെട്ടിച്ചുവിട്ട സമയത്ത് നീ ജനിച്ചിട്ട് പോലും ഉണ്ടാകില്ല. അമ്മയ്ക്കൊക്കെ സുഖമല്ലേ? ഞാൻ എന്റെ ഗ്രാമം കണ്ട കാലം മറന്നു."

അപ്പോഴേക്കും വീടെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാധനങ്ങൾ ഇറക്കാൻ ശ്യാമും സഹായിച്ചു. കമല സന്തോഷപൂർവ്വം അവന് ഇരു

പത് തുപ നൽകി. "എറെക്കാലത്തിന് ശേഷം ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയ പോലൊരു സന്തോഷം" കമല പറഞ്ഞു.

"ബാക്കി തരേണ്ട വച്ചാൽ മതി"

"എനിക്ക് കുലി വേണ്ട ചേച്ചി... ഗ്രാമത്തിലെ സഹോദരിമാരോട് സവാതിൽ പൈസ വാങ്ങുത് എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്."

ശ്യാം സൈക്കിൾ റിക്ഷ ചവിട്ടി അകലുന്നത് അവൾ നിറകണ്ണുകളോടെ നോക്കിനിന്നു.

113. പെൻഷൻ

വിശ്വാ മിത്ര
വിവ: ഡോ. രഞ്ജിത് എം.

"അമ്മ, ഒന്ന് വേഗമാകട്ടെ. ബാങ്കിൽ നല്ല തിരക്കുവു... എപ്പോഴും പറയുന്നതല്ലേ... പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു തൊണ്ടയിലെ വെള്ളം വറ്റുകയല്ലാതെ ഒരു കാര്യവുമില്ല."

രണ്ടാം നിലയിലുള്ള ബാങ്കിലേക്ക് എത്താൻ അമ്മ ഏണിപ്പടികളുടെ കൈവരികളിൽ പിടിച്ച് ഏന്തി വലിഞ്ഞു നടന്നു. മുന്നിൽ പോകുന്ന മകൻ കൈ നീട്ടുമെന്നും, ആ കൈകളിൽ തുണി പെട്ടെന്ന് മുകളിലേക്ക് എത്താമെന്നും എന്നത്തേയും പോലെ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. മകൻ എപ്പോഴെ മുകൾനിലയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

കാഷ്യർ കൈയിൽ വച്ചു കൊടുത്ത പുത്തൻ മണം മാറാത്ത നോട്ടുകൾ കണ്ട് അമ്മയ്ക്ക് മതിയായിരുന്നില്ല. അപ്പോഴേക്കും മകൻ ആ നോട്ടുകൾ അവന്റെ ബാഗിലേക്ക് മാറ്റിയിരുന്നു. ബാഗിലെ മാറ്റി വച്ച മുഷിഞ്ഞ ഇരുപത് രൂപയുടെ നോട്ട് അമ്മയുടെ കൈയിൽ കൊടുത്ത് അവൻ പറഞ്ഞു.

"ബാങ്കിന് താഴെ തന്നെ നിന്നാൽ മതി. ബസ് ഇവിടെ നിർത്തും. അതിൽ കയറി നേരെ വീട്ടിലേക്ക് തന്നെ പോകണം..

വേറെയും കറങ്ങിനടക്കരുത്. കണ്ടക്ടർക്ക് പൈസ കൊടുത്താൽ ബാക്കി പൈസ വാങ്ങാൻ മറക്കരുത്. പത്തു തുപക്ക് പേരക്കുളിക്ക് കല വാങ്ങിച്ചോളൂ." മകൻ പടവുകൾ ഇറങ്ങി അതിവേഗം മറഞ്ഞു.

തന്റെ പെൻഷൻ കൊണ്ട് എന്നത്തേയും പോലെ മകന്റെയും, മരുമകളുടെയും, മക്കളുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടും എന്ന് അമ്മക്ക് മനസ്സിലായി. അവർ സാവധാനം പടവുകൾ ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

114. പാഠം

അഭിമന്യു അനന്ത്
വിവ: ജ്യോത്സന ടി.കെ.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു വലിയ നഗരം. അവിടെ പേരുകേട്ട കുടുംബത്തിലെ ഹെൻരി എന്നു പേരുള്ള കുട്ടി. അവൻ അടുത്ത ക്രിസ്തുമസ്സിന് 8 വയസ്സാകും. സ്കൂളിൽ നിന്നും വന്നതും അമ്മയോട് പറഞ്ഞു.

"മമ്മി, നാളെ ഞാൻ ഒരു സുഹൃത്തിനെ ഭക്ഷണത്തിന് വേണ്ടി വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്."

"കൊള്ളാലോ! നീ ഭയങ്കര സോഷ്യൽ ആണല്ലോ."

"നല്ലതല്ലേ അമ്മേ?"

"അതേ മകനേ, സുഹൃത്തുക്കളായാൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഒക്കെ പോക്കും ഒക്കെ വേണം. ആകട്ടെ, എന്താണ് അവന്റെ പേര്?"

"വിലും"

"നല്ല പേര്"

"അവൻ എന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത കൂട്ടുകാരനാണ് അമ്മേ, സ്കൂളിൽ ഞാൻ അവന്റെ അടുത്താണ് ഇരിക്കുന്നത്."

"നല്ല കാര്യം"

"ഞാൻ അപ്പോൾ നാളെ അവനെ വിളിക്കട്ടെ അമ്മേ?"

തിരഞ്ഞെടുത്ത

ഹിന്ദി ലഘുകഥകൾ

Translation : Malayalam

Editor : Dr. Arsu

Published by : Srividya Prakashan, Trivandrum

First Published : July 2023

Copyright © Srividya Prakashan

Typesetting : Lals, Kollam

Cover Design &

Printed at : Orange Printers Private Limited

Thiruvananthapuram - 695 001

Phone : +91 471 4010905

ISBN

: 978-93-5917-512-6

Price

: 350/-

ഉള്ളടക്കം

1. മറ്റും	64
2. ജാതി	66
3. എന്റെ- മറ്റുള്ളവയുടെ	68
4. ഫിസ് സർ	70
5. ഫിസിസിനെ പെരിയുന്നവർ	71
6. പാതിപ്പുത്ത് തൃശ്ശൂർ	72
7. മൂന്നു സന്തതങ്ങൾ	73
8. കണ്ണൻ	74
9. അനന്തപ്രസാദ്	75
10. ഇന്ത്യൻ	77
11. ജലനിര	77
12. സാഹസ്യം	78
13. കഷ്ടത	78
14. മെറ്റി	79
15. സുസ്ഥിരത	81
16. ചുരുക്കമൊഴി	82
17. സമയം	84
18. വനിതാവിമതം	85
19. ജീവിതത്തിന്റെ ഗണിതം	86
20. ഇതാണോ സത്യം	88
21. കാഷ്ടസേവകൻ	91
22. ക്ഷണിക്കാ പാപമോ	93
23. സുഹൃത്ത്	95
24. സമാനം	98
25. ആശി പെറുക്കുന്ന ബാലം	100
26. സാർ	101
27. മാനുഷന്റെ അവസാന നിമിഷം	102
28. പ്രണയത്തിന്റെ കെട്ടിടം	103
29. വസന്തകാലം	105
30. ഗുരുപ്രതിമ	106
31. കാതിലൂടെ ചുരുക്കം	107
32. അമ്മയുടെ സ്വർണ്ണവള	110
33. ശിശുഹൃദയം	111
34. മാനവമൂലം നിറങ്ങൾ	112
35. നീലപ്പാടുകൾ	113
36. ആരാണിത്	115
37. ഈമെലിന്റെ മുത്തപ്പൻ	117
38. അന്നവും പന്നവും	118
39. പിരിവ്	119
40. മാർബിൾ പോലെ മൊതിയം	121
41. ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി	122
42. തിരഞ്ഞെടുക്കൽ	125
43. കണ്ണൻ ദൈവം	126
44. കൊതിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണൻ	64
45. സൂര്യൻകൾത്തോടി	66
46. അമ്മയുടെ വേദം	68
47. കവർ	70
48. വിറയ്ക്കുന്ന ബന്ധം	71
49. സുരക്ഷിതമായ ഉറപ്പാക്കണം	72
50. കാട്ടിറങ്ങൽ	73
51. ആദ്യത്തെ ജീവിതം	74
52. വയർലെസ്സ്	75
53. ലക്ഷ്മി	77
54. കർമ്മങ്ങൾ	77
55. വെൽക്കം	78
56. അമ്മി വിരലുകൾ	79
57. എന്റെ റീഡ്	81
58. ഇന്ത്യൻ	82
59. ഉൾവിളി	84
60. പ്രിയപ്പെട്ട	85
61. ഒരു കവിത പോലും	86
62. അമ്മയെ വാതിൽ	88
63. കർമ്മത്തിന്റെ ആദ്യം	91
64. വെല്ലുവിളി	93
65. ദേവി	95
66. ദേവദാസ്	98
67. കുടുംബാംഗങ്ങൾ	100
68. ആശ്ചര്യം	101
69. കർമ്മപരിവർത്തനം	102
70. ബാലൻസ്	103
71. ആചാരം	105
72. അമ്മയെത്താൽ	106
73. അമ്മയെത്താൽ	107
74. അറം പറ്റിയ വാക്കുകൾ	110
75. ബുദ്ധിമാൻ	111
76. വെങ്കലപ്പാത്രങ്ങൾ	112
77. ബന്ധം	113
78. നേർസമത	115
79. തോൽ നീക്കം ജോഷിമാർ മിണ്ടിയില്ല	117
80. തീർപ്പ്	118
81. മകളുടെ കത്ത്	119
82. ഞാനെങ്ങനെ വായിക്കും	121
83. കണ്ണൻ	122
84. കറുത്ത കുതിര	125
85. ചിതൽ	126
86. അമ്മയുടെ വിശ്വാസം	126

പത് രൂപ നൽകി. "ഏറെക്കാലത്തിന് ശേഷം ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിയ പോലൊരു സന്തോഷം" കമല പറഞ്ഞു.

"ബാക്കി തരേണ്ട വച്ചാൽ മതി"

"എനിക്ക് കുലി വേണ്ട ചേച്ചി... ഗ്രാമത്തിലെ സഹോദരിമാരോട് സവാരിക്ക് പൈസ വാങ്ങാൻ എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്."

ശ്യാം സൈക്കിൾ റിക്ഷ ചവിട്ടി അകലുന്നത് അവൾ നിറകണ്ണുകളോടെ നോക്കിനിന്നു.

113. പെൻഷൻ

ഷിപ്രാ മിശ്ര
വിവ: ഡോ. രഞ്ജിത് ഐ.

"അമ്മ, ഒന്ന് വേഗമാകട്ടെ. ബാങ്കിൽ നല്ല തിരക്കുവു... എപ്പോഴും പറയുന്നതല്ലേ... പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു തൊണ്ടയിലെ വെള്ളം വറ്റുകയല്ലാതെ ഒരു കാര്യവുമില്ല."

രണ്ടാം നിലയിലുള്ള ബാങ്കിലേക്ക് എത്താൻ അമ്മ ഏണിപ്പടികളുടെ കൈവരികളിൽ പിടിച്ച് ഏന്തി വലിഞ്ഞു നടന്നു. മുന്നിൽ പോകുന്ന മകൻ കൈ നീട്ടുമെന്നും, ആ കൈകളിൽ തുണി പെട്ടെന്ന് മുകളിലേക്ക് എത്താമെന്നും എന്നത്തേയും പോലെ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. മകൻ എപ്പോഴെ മുകൾനിലയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

കാഷ്യർ കൈയിൽ വച്ചു കൊടുത്ത പുത്തൻ മണം മാറാത്ത നോട്ടുകൾ കണ്ട് അമ്മയ്ക്ക് മതിയായിരുന്നില്ല. അപ്പോഴേക്കും മകൻ ആ നോട്ടുകൾ അവന്റെ ബാഗിലേക്ക് മാറ്റിയിരുന്നു. ബാഗിലെ മാറ്റി വച്ച മുഷിഞ്ഞ ഇരുപത് രൂപയുടെ നോട്ട് അമ്മയുടെ കൈയിൽ കൊടുത്ത് അവൻ പറഞ്ഞു.

"ബാങ്കിന് താഴെ തന്നെ നിന്നാൽ മതി. ബസ് ഇവിടെ നിർത്തും. അതിൽ കയറി നേരെ വീട്ടിലേക്ക് തന്നെ പോകണം..

വേറെങ്ങും കുറങ്ങിനടക്കരുത്. കണ്ടക്ടർക്ക് പൈസ കൊടുത്താൽ ബാക്കി പൈസ വാങ്ങാൻ മറക്കരുത്. പത്തു രൂപക്ക് പേരക്കുളിക്ക് കമല വാങ്ങിച്ചോളൂ." മകൻ പടവുകൾ ഇറങ്ങി അതിവേഗം മറഞ്ഞു.

തന്റെ പെൻഷൻ കൊണ്ട് എന്നത്തേയും പോലെ മകന്റെയും, മരുമകളുടെയും, മക്കളുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടും എന്ന് അമ്മക്ക് മനസ്സിലായി. അവർ സാവധാനം പടവുകൾ ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

114. പാഠം

അഭിമന്യു അനന്ത്
വിവ: ജ്യോത്സന ടി.കെ.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു വലിയ നഗരം. അവിടെ പേരുകേട്ട കുടുംബത്തിലെ ഹെൻറി എന്നു പേരുള്ള കുട്ടി, അവൻ അടുത്ത ക്രിസ്തുമസ്സിന് 8 വയസ്സാകും, സ്കൂളിൽ നിന്നും വന്നതും അമ്മയോട് പറഞ്ഞു.

"മമ്മി, നാളെ ഞാൻ ഒരു സൂഹൃത്തിനെ ഭക്ഷണത്തിന് വേണ്ടി വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്."

"കൊള്ളാലോ! നീ ഭയങ്കര സോഷ്യൽ ആണല്ലോ."

"നല്ലതല്ലേ അമ്മേ?"

"അതേ മകനേ, സൂഹൃത്തുക്കളായാൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഒക്കെ പോക്കും ഒക്കെ വേണം. ആകട്ടെ, എന്താണ് അവന്റെ പേര്?"

"വിലും"

"നല്ല പേര്"

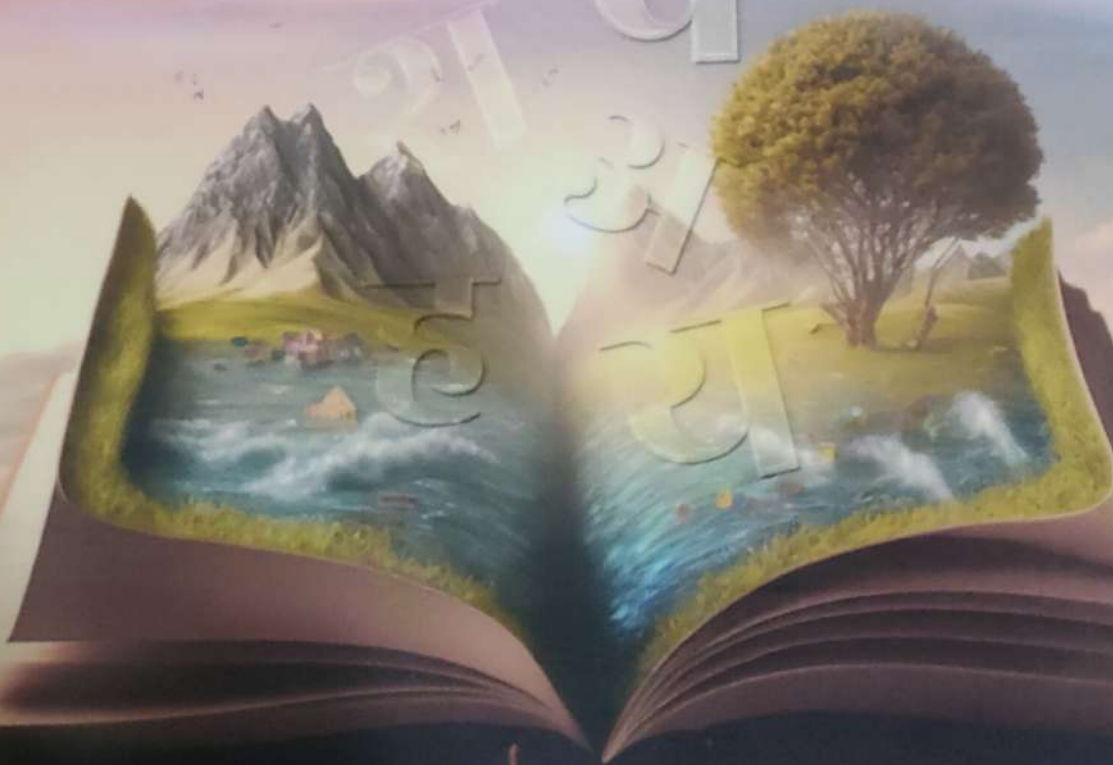
"അവൻ എന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത കൂട്ടുകാരനാണ് അമ്മേ, ക്ലാസ്സിൽ ഞാൻ അവന്റെ അടുത്താണ് ഇരിക്കുന്നത്."

"നല്ല കാര്യം"

"ഞാൻ അപ്പോൾ നാളെ അവനെ വിളിക്കട്ടെ അമ്മേ?"

തിരഞ്ഞെടുത്ത പിന്ദി ലഘുകഥകൾ

എം
ആർ
എസ്
എസ്
എസ്

തിരഞ്ഞെടുത്ത ഹിന്ദി ലഘുകഥകൾ

എഡിറ്റർ
ഡോ. ആർസു

അസോസിയേറ്റ് എഡിറ്റർ
സജയ്കുമാർ പി.എസ്

കൺസൾട്ടന്റ് എഡിറ്റർ
ഡോ. സന്തോഷ് സുപേക്കർ

109. മഴയും ഞാനും (വർഷ ഒരുർ മേം....)

പാമിതാ സാരാഗി
വിവ: ഡോ.ശിവൻകുട്ടി ടി

അവൾ എന്റെ ജാലകത്തിൽ മുട്ടി. ഞാൻ വിഡ്ഢി, ഉടൻ ജാലകം തുറന്നു. അവൾ അകത്തേക്കു കയറി.

മുറിയാകെ ഒന്നു കുളിർന്നുണർന്നു.

“വാ, നനയാം” - അവൾ പറഞ്ഞു

“ഈ പ്രായത്തിലോ!” - ഞാൻ അത്ഭുതം കുറി.

“മനസ്സിനു പ്രായമുണ്ടോ?” - അവൾ സത്സമായി ചോദിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും എന്റെ ഉള്ളിലെ ബാലൻ ഇറങ്ങി ഓടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവനു നനയണം...! കടലാസ്സു തോണികളോടിക്കണം....!

അവൾ പിന്നെയും പറഞ്ഞു - “വാ, നമുക്ക് വീണ്ടും കുട്ടികളാവാം.”

ഞാനല്പമൊന്നാലോചിച്ചു.

“വേണ്ട” - ഞാൻ പറഞ്ഞു. “നിന്റെ ഒപ്പം കൂടി എന്തെങ്കിലും അസുഖം വന്നാൽ ഓഫീസിൽ നിന്നും ലീവെടുക്കേണ്ടിവരും.”

“അപ്പോൾ പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും?” - അവൾ പിന്നെയും ചോദിച്ചു.

“എന്നെപ്പോലെ നീയും വലുതാകുക” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അവൾ തുറിച്ചു നോക്കി.

അവൾക്കും എനിக்கும் ഇടയിൽ ഒരു വലിയ മതിൽ രൂപം കൊണ്ടു!

അവൾ പറഞ്ഞു - “ഞാൻ പോവാ, എനിക്ക് പറ്റിയ ഒരു കുട്ടിക്കാലത്തെ തിരയട്ടെ.”

അവൾ പറഞ്ഞു പോയി.

ഞാൻ അങ്ങനെ തന്നെ നിന്നു. എന്തൊക്കെയോ നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെ നോവും പേരി!

110. മകൾ പിറന്നപ്പോൾ (ബിടിയാ കേ ജന്മപർ)

സുരേശൻ വസിഷ്ഠ്
വിവ:ഡോ. രഞ്ജിത് എം.

“വിഷമിക്കേണ്ട”

“ദൈവഹിതം മാറ്റാൻ നമുക്കാവില്ലല്ലോ”

“വിധി അല്ലാതെന്ത് പറയാൻ”

ആശ്വാസവാക്കുകളുമായി എല്ലാവരും എത്തി. തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനും ബഹളമുണ്ടാക്കുന്ന ആശുപത്രിയിലെ നഴ്സ് നിശബ്ദമായിരുന്നു.

അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചൊരിയാൻ ആരും വന്നില്ല. മധുരപലഹാരം വിതരണം ഉണ്ടായില്ല. ചികിത്സിച്ച വനിതാഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.

“ആദ്യത്തെതല്ലേ, വിഷമിക്കേണ്ട ഇനിയും സമയമുണ്ട്.”

തിരുമേനിയോട് ജനനസമയം പറഞ്ഞില്ല. തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനും പാർട്ടി നടത്താൻ വാഗ്ദാനം പിടിക്കുന്ന കുട്ടുകാർ മിണ്ടിയില്ല. ആ പിറവി ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടതേയില്ല.